

SLOVENSKI NAROD.

časaja vsak dan izvajamo ponedeljko in vseve po praznikih, ter večja po pošti prejemam, za avstro-ugerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold. za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake večja značana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtin stopnje petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvola frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši "Hotel Evropa". Operativništvo, na katere naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne redi, je v "Narodni tiskarni" v Tavčarjevi hiši.

Minister Banhans odpuščen.

Cesar je ministra Banhansa, nemškega ustavoverca, iz službe odpustil. Obliko je sicer tako, kakor je tudi po drugod navadno v enacih odpuščevanjih. Banhans se je hoteč ali nehoteč bolan naredil in za "dva meseca" od cesarja odpust dobil. Povsed se ve, in iz Dunaja se nam poroča, da bude iz teh dveh mesecev nastalo odpuščenje — za vselej. Bolehnost se bude namreč podaljšala. To tudi drugače mogoče nij. Cesar ne more rabiti moža za svojega svetovalca, o katerem se je tako govorilo pred javno sodnijo in po vseh časnikih kakor je dr. Nenda govoril, a se ga Banhans nij upal tožiti, da bi bil z dokazom neresnice Nendove trditve svojo čast rešil. Kakor je dvorska stranka vrgla hrvatskega Raucha kljubu Andrašju precej črez plot, ko je dokazana bila njegova denarna umazanost, tako je prejemnik sindikatnih dobičkov in "chabrus-havzirar" Banhans nemogoč minister. Nemška ustavoverna stranka je z Banhansom izgubila en svoj steber, madež pa ki pada na Banhansa, pada menda vendar gotovo i na celo ministerstvo, če je res "solidarno", eden za vse in vsi za enega, kakor je to načelnik ministerski Auersperg javno v zbornici zaporedom naglaševal. Tedaj bi moralno celo ministerstvo kot solidarna "celota" na dva meseca odpust dobiti. Možje po drugem svetu sicer dano besedo držé, to je uže filisterska navada, torej bi smela biti tudi nemško-ministerska navada. Ne?

Minister Banhans je za nas Slovence imenitna osoba. Njegovo največje delo je namreč razpuščenje kranjske trgovinske zbor

nice in potrjenje nepostavnosti, o katerih imam in ponujamo mi dokaze. Banhansovo največje delo je to, ker razen tega sankcijoniranja tach volitev, ta ustavoverni nemški mož sploh ničesa storil nij. Sami ustavoverni nemški listi, na čelu jim "Neue fr. Presse" so konstatirali in v parlamentu se je ponavljalo, da je bil na polji trgovinstva popolnem nesposoben. Železniška vprašanja, trgovinska pogodba z Rusijo, vse kar je Banhans prijet, bilo je nesrečno prijetno. "Inter vaccas bos abas" — torej je vendar lehko tudi Vestenekovanje pri kranjskih trgovinskih volitvah velik čin, ki Banhansa in njegovega vrednega služabnika na Kranjskem v analih našega političnega boja v vednem spominu ohrani. Slovenci tega delovanja, ki se je vršilo pod varstvom in potrjenjem sedaj v pokoj poslanega ministra Banhansa, ne smemo in nečemo nikdar pozabiti, kakor tudi tistih neki so delali.

Pad Banhansov je dokaz, da le pravica zmaguje. — Zatorej je menda dolžnost naših poslancev, da sedaj, ko je trgovinsko ministerstvo v novih rokah, ponove naše pritožbe zarad krvic, sleparij in goljufij, ki so se godile pri omenjenih volitvah, in da povedo naravnost kako so se vladale nekatere osobe v tej zadevi. Mi tega ne smemo pustiti kar tako, kajti, kdor si enkrat voljno pusti eno krvico narediti, temu bode naredil protivnik drugič v krvici. Zakon, postava, pravičnost, to edino terjamo in hočemo, a to z vso odločnostjo. In to nam je — pred porotniki dokažemo — pod Banhansom krateno in jemano bilo, za to mu — daljen pot in nevrni se več! (Sicer primeri, kar naš na dru-

gem mestu denašnjega lista tiskani današnji dopis pravi. Uredn.)

Politični razgled.

Nedržanje dežele

V Ljubljani 27 februarja.
Gospodska zbornica je volila 26. v delegaciji. — V seji 25 febr. je sklenila resolucijo, naj vlada kar najprej mogoče postavo predloži, da se Rudolfova železnica s Trstom zveže, torej loška ali predilska železnica v delo vzame.

Offenheimova pravda bude menda denes končana. Ker je Wittmanovo zdravje zopet slabše, bo resumé govoril prisredni sodnik Gerneth.

O **cislejtanski** ministrski krizi se piše v "Ung. Lloyd" iz Dunaja, da je ministerstvo popolnem obupano, položaj mršav, uobenega zaupanja v samega sebe niti v druge. Na koncu dopisa se pravi, da utegnemo proti jeseni imeti nove volitve, kajti če ministerstvo pojde, bude tudi državni zbor razpuščen.

Ogerska kriza vendar res nij še končana, kakor se je poročalo. Ne morejo se zediniti, kako bi deficit pokrili. Zatorej je sestavljenje ministerstva odloženo.

Vznavanje države.

Na **Francoskem** kjer je sedaj z dvema tretjinami v zbornici formalno in postavno sprejeta republika, snuje se novo ministerstvo, kateremu na čelu bode Buffet, dosedaj predsednik narodne skupščine, kateri bode vladal po konservativno-političnih načelih, kakor uradni list izjavlja.

V **italijanskem** senatu v Rimu je bilo nasvetovano naj se smrtna kazen odpovi, a senat je sklenil obdržanje smrtne kazni.

V **Monakovem** so porotniki obsodili urednika Sigla ultramontanskega "Vaterlanda", ker je Bismarka razčilil, na deset mesecev ječe in plačanje pravdnih stroškov.

Listek.

Prof. Krekova najnovejša knjiga.

Kolikor vemo, je bil naš list "Slovenski Narod" prvi, ki je bil opozoril znanstveni svet na prof. Krekovo delo: "Einführung in die slavische Literaturgeschichte" in to po izvirno nam poslani jako veljavni recenziji našega prijatelja Rusa dr. Baudouina de Courtenay. Ruskega profesorja mnenje o tem delu so potrdila kmalu mnjenja od raznih inostranih časopisov v tem oziru priobčena. Imeli smo tudi uže priliko čitateljem povedati, kako sodijo v tem oziru nekateri inostrani kritični listi, n. pr. "Centralblatt für Deutschland", "Ausland", "Saturday Review" i. dr. — Pred nami je zopet več novih presej in naj nam bode dopuščeno njih trojico kratko tu omeniti. V Berolinu izhajajoči "Magazin für die Literatur des Auslandes" se v št. 2. letosnjega leta prav obširno bavi

s to knjigo. Presojevalec hvali vse oddelke knjige, pripozna kritični takt pisateljev in zanimivo obravnavanje predmetov. Osobito poudarja, da se je prof. Kreku posrečilo primerjalno jezikoznanstvo v kulturno-zgodovinskih vprašanjih tako upotrebiti, kakor to pristuje učenjaku na glasu, ter sklepa slednjič tako-le: "Vsled velicih nazrov, na katerih je osnovana in vsled razširnih studij, ki so jo prouzročile se mora knjiga smatrati za literarni proizvod prve velikosti."

Drugo ne manj obširno razsodbo je priobčil dr. J. Gebauer, profesor slavistike na prazki univerzi v časopisu "Listy filologické a paedagogické" zv. 4, str. 311—317 in čitamo tu mej drugim: "Šafařík je pripravljal k svojim prekrasnim starožitnostim slovanskim, v katerih so popisane vnanje razmere Slovanov od najstarše do zgodovinske dobe, še drugo delo, katerega predmet bi bilo imelo biti notranje, duševno življenje

starih Slovanov; tedaj poleg slovanskih starožitnosti še kulturna zgodovina staroslovanska. Ali do tega dela nij prišlo, kar se mora jako obžalovati, ker bi bilo za načrtanje staroslovanskega duševnega življenja baš potrebno učenosti in ostroumnosti Šafaříkove. Od te dobe, t. j. od "Starožitnosti" Šafaříkovih je minolo skoro 40 let in gradivo za kulturno zgodovino staroslovansko se je v tem času vedno množilo, ter se je znastvena metoda leto za letom bolj učvrstila. Krekovo delo se nam zdi nadomestilo (náhradou) onega dela, katero je imel Šafařík v mislih in sicer nadomestilo jako dostojno.

To je naše prepričanje, ter to dostno in vestno pripoznavamo. O Šafaříkovi "Starožitnostih" se je nemški učenjak K. F. Neuman tako-le izrazil: "Tu nij one brezdušne temeljitosti, ki brez konca in kraja nabirajoč slednjič celo zmes čitatelju pred noge vrže, češ, da si sam svoje mnenje stvari. Pri Slovanu vlada (vitči) toliko ljubezen nad spra-

Dopisi.

Iz Notranjskega 27. februar. [Izv. dop.] „Slovenski Narod“ št. 46 od 26. t. m. poroča, da so nemške novine prinesle poročilo, da „stari“ kandidirajo na Notranjskem za kranjski deželnki zbor, g. Iv. Vilharja in „mladi“ g. dr. Alfonza Mošeta, — zraven pak pristavlja, da to ni istina. Mi pa priznavamo, da te vesti niso baš neresnične, ker so v istini dobili nekateri volilci obič strank več dopisov v tem smislu. Brali smo mej tem, da dr. Moše ne prevzame kandidature. Kdor pozna Notranjce in njihov znamenit napredok na političnem polju, ne bode se čudil, ako popolnem neodvisno od tujega vpljiva, postavijo tistega za svojega kandidata, ki se jim zdi za ta posel najspodbudi. Notranjci so prezavedni, da bi vsled tega se zamerili kakaj narodnej stranki, ako bi sprejeli enostransko kandidaturo v nevoljo druge stranke, še več, oni menijo, da ravno s tem nedajejo nobene stranki prednosti, ali kak koncesije. Na Notranjskem si baš ne damo nič vsiljevati, in o prikaznih a la Gorenjsko pri volitvi grofa Hohenwarta za državnega poslance, se tu še misliti ne da, in to zavoljo tega, ker Notranjci menimo najboljše soditi in preudariti sami, kakov mož bi za deželnega poslance nam najboljše ugajal.

Spol se pa nadejamo od previdnosti in možatega taka obič narodnih strank v Ljubljani, da bodo onega iskreno in prijazno pozdravili, ter mu odkritosčno zapali, kogar neodvisna in neupljivana večina naših volilcev postavi v tem volilnem okraji za svojega kandidata, in izvoli tudi v deželnki zbor.

Iz Trsta 26. februar. [Izvirni dopis.] Upati je, da vendar dobomo loško železnicu. Tudi naš vrli poslanec gosp. Nabrgoj je govoril v državnem zboru, da naj se prej, ko se drugim državam vstreže z železnicami, v domači deželi sezida.

Snega imamo, ko to pišem za ped na debelo in vedno še mede, da se za streljaj daleč ne vidi; vozovi so po sredi ulice po mestu razpreženi, ker se nij moglo voziti vsled snega in ledu, ker je mraz, da vse sproti zmrzne.

Politično slovensko društvo „Edinost“ namerava napraviti 7. marca v prostorih rojanske čitalnice občni zbor, z različnimi toč-

kami, katere prihodnjič prinesemo. Jako že leti in koristno bi bilo, da si okoličani napravo svojo lastno posojilnico, taka zadruga bi v okolici mnogo koristila, ker ubogi kmet svoje žulje židom in drugim enakim pijačam v žrelo da. V lastni založni pa bi se v Trstu uže za to dosta prometa napravilo, ker je v okolici mnogo zidarjev in podvzetnikov, kateri imajo potrebo pri dražbah stavb kavejjo vlagati itd.

Kakor sem iz zanesljivega vira izvedel, je g. dr. Bizjak o tem uže nekatere korake storil, mi pozdravljamo to toliko bolj, ker bo v narodnem oziru mnogo pripomogla k razvoju našemu.

Dopis v „Soči“ kjer neki dopisnik rojanskemu človeku slavo poje, je ravno tako delo, kakor da bi šel zamorca umivat. Oni je pustil svoj narod, ter mora biti zvest sluga magistratov.

Z Dunaja 26. februar. [Izv. dopis.] Minister Banhans je šel na dvome-sečen odpust, ter se ne bode več vrnil na ministerski stol. Teško mu je bilo ločiti se od ministerske oblasti. Da si so mu njegovi kolegi jasno kazali, da žele njegovega odstopa, vendar se je vpiral na tolikokrat izrečeno solidarnost. Poslednje dni doma nij zapustil, pa referenti so morali vsak dan k njemu priti in o vseh stvareh poročati. Možima debelo kožo in trebalo je odločne izjave od samega cesarja, da je končno izprevidel nemožnost, še dalje ostati. Prosil je tako prisiljen za odpust.

Ministerstvo je zelo potrto. Ministerski predsednik knez Auersperg se je te dni sam izjavil proti poslancu ustavoverne stranke, kateri pa je včasi oponiral ministerstvu: „To imate s svojo opozicijo, a ne boste nas več dolgo nadlegovali, mi damo delo iz rok.“ — No, mi sodimo, da ne bodo sami „delo iz rok dali“, nego se po izgledu Banhansovem oklepali svojih sedežev, dokler se jih ne izpodrine. Banhansa nameščuje zdaj Chlumecki, kateri od kupčijskih zadov — ničesa ne razume. In tako se zanemarjajo najvažnejše gmotne stvari.

Vedno novi škandali se poizvedo iz Ofenheimove pravde in precej ko se pravda konča, bode se več interpelacij stavilo do ministerstva. Konstatovano je, da so se oddani telegrami prenarejali na c. k. telegrafnem uradu. Korespondenti vnanjih listov so

namreč po zaslisanji Banhansovem v Ofenheimovi pravdi telegrafovali na svoje liste, da je Banhans tudi dobil 6100 gold. „Gründergewinn“. Na telegrafnem uradu pa so prenarejali telegrama in telegrafovali, namesto 6100 gld., samo 3000 gld., in namesto „Gründergewinn“ samo besedo: „Gewinn“. Zares daleč smo prišli v ustavnui Avstriji pod slavnim nemškim ustavovernim ministerstvom: Auersperg-Lasser. Kaj enacega bi se v nobeni evropski državi ne zgodilo.

Domače stvari.

— („Narodne tiskarne“) upravni odbor ima danes sejo.

— (Ljubljanske bralce) opozorujemo, da je danes, drevi slovensko gledališče.

— (Na ljubljanskem učilišču) za babice, kjer učita prof. Valenta in njegov asistent dr. Drč, naredilo je predvčeranjem 15 babic izpit. 7 je Hrvatic, druge so Slovenske. Učni jezik je vsaj na tej „fakulteti“ slovenski.

— (V okr. cenilno komisijo) za ljubljansko okolico so bile včeraj volitve pri tukajnjem okrajnem glavarstvu. Voljen je bil Andrej Knez iz Viča.

— (V okrajni cestni odbor) za ljubljansko okolico so bili včeraj namesto izstopivših (gg. v. Gariboldi, Košir, Gams) voljeni gg. Šusteršič Fr. iz Gorenje Šiške, Oven Jan. iz Brézovice in Martin Peruci iz Tolmišča na Močvirji.

— (Zdravniške službe) so razpisane v Bohinjski Bistrici, v Kropi, v Bledu (a 300 gld. iz okrajne blagajnice) in v Poljanah na Gorenjskem z 200 gld.

— (Zima) nij samo pri nas, temuč od vseh krajev se poroča, da je velik sneg padel in da je za ta čas nenavaden mraz.

— (Zmrznenje.) Osemnajst let stara dekla iz Trbovelj nij imela slučajno stalne službe dobljene. Za to je morala pred 14 dnevi, ko je bilo mrzlo, spat iti v skedenj na mrvo in se nij imela ščem odeti, tudi v seno menda se nij mogla ali ne znala zariti dovolj. Zeblo jo je močno in prezeblje so jej noge. Še je mogla v Ljubljano peš priti, da si težko, v bolnico. Tu je pa bodo noge odpale, če jih ne bodo kakor se čuje zdravniki prej odvzeli, in revica vse življenje ne bo hodila. Nauk: varuj se mraza.

— (Snegá) imamo po ljubljanskih ulicah na kopice in ker se taja, luž in blata do členka, kakor kaka vas v Valahiji. Naš nemšutarski magistrat za čistost ulic skoro nič ne stori.

— (Oboroženi vojaki) so pijani pridrli petek večer po polnoči v Č.. ovo go stilno, tam začeli se tepsti in sè sabljo ranili nekaj hlapcev; eden je v bolnico prenesen.

— (Požar.) Pred enim tednom je pogorela hiža Jakoba Medena v Begunjah pri Cerknici. Zavarovana je bila pri bónki „Sloveniji“. Da si so okolo bile slavnate strehe, vendar so Begunje tako hrabro branili, da ogenj nij šel naprej.

— (Iz Železnikov) se poroča, da tam in v sosednjih vseh razsaja vnetica grla ali difteritis. Tako je n. pr. umrlo v Železnikih v 2 dneh 8 otrok. Tudi iz drugih krajev po Gorenjskem je čuti, da ta bolezzen otroke pobira, tako n. pr. v hribih nad Loko, a vlada se nič ne zmeni za to epidemijo.

šnelostjo starodavne tvarine, da jo tudi oživlja in v organično obliko spravlja“, prav tako sodimo mi o dopolnitvenem delu Šafařikovih „Starožitnosti“, o Krekovi knjigi. Prišla je 40 l. pozneje, a materijal v teh letih nabran in priobčen, nahajamo ves v njej in metoda novoveške znanosti se kaže blagodejno v teh trdnih stopajih, s katerimi redukcije druga iz druge izvirajoč nastopajo. S kratka: dr. Krekov uvod v literarno zgodovino slovansko stavimo mej najvažniša in tudi mej najizvrstnejša dela slavistike.

S tem se popolno strinja, kar pravi dobro znani francoski slovanist prof. Louis Léger v „Revue critique“ (Paris, 1874 l. št. 6.) o tem delu. On omenja, da se je po Šafařiku mnogo učenjakov bavilo s slovansko starodavnostjo, da ga pa nij dela, ki bi bolj ustrezalo Šafařikovim nakanam in metodi njegovega preiskovanja kakor Krekova knjiga. V vseh vprašanjih pravi, da je pisatelj do

najmanjših posameznosti izvrstno podučen (l' auteur aborde toutes les questions avec l' erudition la plus minutieuse). Mej naj zanimivejše oddelke se pa mora oni prištevati, v katerem prof. Krek s pomočjo jezikoznanstva rekonstruira prosveto in civilizacijo slovanskega pransroda. Tudi L. Léger hvali strogo kritičnost (critique pénétrante) pisateljevo in sklepa svojo recenzijo tako: „Ta knjiga mora dobiti mesto v knjižnici vseh onih, ki se bavijo z evropsko starodavnostjo. Prof. Krek je z njo učenosti prav ustregel, njegovo delo gotovo bode neobhodno potreben dodatek Šafařikovih „Starožitnosti slovanskih“.

Mi k temu samo še dodajemo, da razen „Slovenskega Naroda“ in „Zore“ noben drug slovenski list prof. Krekove po evropski kritiki toliko hvaljene in znanstveno pripoznane knjige — niti omenil nij! Ali je to objektivnost in znanost!

J. J.

— (Umrli) je v Freistadtu g. Adolf Weixelman, gimn. direktor, ki je učil nekdaj več let na ljubljanski gimnaziji.

— (Pogreb) našega rojaka v Pragi g. pr. Kranca 23. t. m. se je vršil pri obilnej udeležbi študentov vseh fakult. Po obeh straneh pogrebnega sprevoda je korakalo 120 pravnikov s gorečimi bakljami. Za pogrebom so šli profesorji vseh fakult, ter obeh pražkih politehničnih zavodov. — Ranjki je bil doktor prav in filozofije, redni profesor avstrijskega civilnega prava na pravnikej fakulti pražke univerze, bil je prodekan in člen akademičnega senata. Star je bil 54 let in poklican 1871. l. iz Innsbruka na pražko univerzo.

— (Inženirja) gg. Eypert in Svitil sta imenovani za drž. zidanje na Kranjskem.

— (Prof. Culot) v Gorici je imenovan za okr. šolskega nadzornika v mestu in za italijanske šole v Gradišču.

— (Iz Vač) bi rad eden naših bralcev pohvaljeno videl, da pevke od sv. Florijana „zdaj na Vačah tako prijetno pojo, da človeka v srce gine“ itd.

— (Sin mater umoril.) Pred nekaj tedni smo boročali, da je blizu Maribora bila ubita kmetica, ko je s sinom šla iz mariborskega semnja, pa po noči z voza stopila in malo zadaj ostala. Iz Maribora se zdaj piše, da je preiskava dokazala, da je sin sam ubijalec svoje matere, kateri je vzel na semnji skopljenih 500 gld.

— (Popravek) V naslovu včerajšnjega članka se je prezrla tiskovna napaka njeni, namesto „njegovi“.

Razne vesti.

* (Ravnatelj banke zaprt.) Predvčeranjem po noči je potegnila sodnija v zapor v Pragi, ravnatelja „prve češke občne pozavarovalne banke“, Morica Burgerja. Ponarejal je škode pozarne, ter je tako ogoljufal druge zavarovalnice, s katerimi je bila banka v zvezi. v znesku 11.380 gl. Burger je rodom žid, 26 let star, ter se je bogato oženil pustni vtok. Letne plače je imel 6000 gold., pušil smodke po 28 kr., imel elegantno stanovanje in še eno posebej za galerije. Ko je nastopil urad svoj, kot ravnatelj pri omenjenej banki propustil je iz službe vse češke uradnike, ter je namestil z judovskimi. Ravnatelj te banke je bil pred njim tu znani Blaške, bivši nekaj časa ravnatelj banke „Slovenije“ v Ljubljani.

* (Na sežiganje mrtvih) s pomočjo razbeljenega zraka podelil se je draždan skemu tovarniku Siemensu patent za Cisletanijo na pet let. Pred vsem se postavi peč na sežiganje mrtvih po Siemensovem sistemu na Dunaji, kjer se je zaradi tega založilo uže društvo.

* (Bolezni „influenca“), o katerej sedaj razni listi pisarijo, in ki drugači nij, nego huda grpa, t. j. kašelj z nahodom, postopa skoro epidemčno po vseh krajih, in jako nevarna postaja. Nikdo bi ne verjel, da je ta bolezen, kakor nedolžna je sicer sama ob sebi, terjala uže dostikrat v prejšnjih časih mnogo žrtev. Tako piše angleški list „Morning Herald“ v letu 1835: „Influenca sično hudo razsaja v Edinburgu; nij je skoro biše, kjer bi ne ležalo več bolnikov; v Woolwichu prinašajo sleherni dan 40 do 50 vojakov v bolnišnico, in število umrlih je skoro tolko, kakor je bilo leta 1832 in 1833, ko je bila kolera na najvišji stopnji. V Edinburgu je bilo 800 policistov ob enem za službo nesposobnih. Na clermontseymhem pokopališču so pokopali ob enem nekega delavca, njegovo ženo in njunje tri otroke,

ki so vsi umrli za influenco. Enaka bolezen je razsajala leta 1814 za onim strašnim snegom, in leta 1834.“

* (Tako po svatbi.) V Mšenu na Češkem je bila na pustno nedeljo svatba necega H., ki je uže pozno zvečeri po pojedini poslal še po en bokal piva. Mlado žežico je to tako ujezilo, da je začela moža dobro oštevati in vrh tega mu z njeno maločico priloži tako klofutico, da mu je lice oteklo. Vsled te klofute je šel takoj drugi dan k župniku, da ju loči, kar se je tudi zgodilo.

* (H ŷa za 1 goldinar.) Dne 31. januarja t. l. je kupil advokat Karman v Strem Fatsku v Slavoniji pri drugej licitaciji bižo, ki je bila odeejenja na 500 gold., za 1 goldinar! Polje, ki se je cenilo na 2400 je kušil tudi ta advokat za 100 goldinarjev.

* (K ženskej emancipaciji.) V poslednjem občnem zboru banke „First National Bank of Peoria“ v državi Illinois v Ameriki, je bila izvoljena za ravnateljico M. s. Lydia Bradlejova, bogata vdova in lastnica največ akcij pri tej banki.

Deželno gledališče v Ljubljani.

V nedeljo 28. februarja 1875.

Prvikrat:

Denar, sveta vladár.

Burka s petjem v 3 dejanjih, po F. Kaiserju poslovenil J. Kalan.

O s o b e :

Gospod Šara, knjigar — — — — — gospod J. Noll. Luisa, njegova hči — — — — — gdč. Ledarjeva. Klara, njegova sorodnica — — — — — gdč. Podkrajškova. Alfred Ljuban, daljni sorodnik njegov — — — — — gospod Schmidt. Doktor Oster, advokat — — — — — gospod Šušteršič. Krizostomus Klepetec, njegov solicitor — — — — — gospod P. Kajzel. Dr. Križ, zdravnik — — — — — gospod Gorenec. Gospod Svetel — — — — — gospod Trnovec. Pl. Born — — — — — gospod Eržen. Baron Filding — — — — — gospod Pirč. Baron Walmar — — — — — gospod Rebolj. Hubert, kamernik — — — — — gospod Rus I. Mojster cunjica — — — — — gospod Paternoster. Star igralec — — — — — gospod Rus II. Jaka, sluge — — — — — gospod Bezgovc. Miha, sluge — — — — — gospod Virant. Gostje. Sluge. Igraleci. Markeri. Sodniški sluga. Kasa se odpre ob 1/27. ura — Začetek ob 7. ura zvečer.

Prihodnja slovenska predstava bo v soboto 6. marca 1875.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Zagrebu

28 let uže je nij bolezni, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odrščenih in stročih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodecu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetki, kašelj, neprejavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato zilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavlje, silenje krvi v glavo, sumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojničino mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spričeval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spričeval profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, prvega profesorja medicine na vseučilišči v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastonj. Kratki izkaz iz 80.000 spričevalov.

Spričevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih načrati vsa zdravila. Poselao koristna je pri dristi in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadijivem a bolehnem draženji v scalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenji v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsah boleznih, ampak tudi pri pljučnicu in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnoga učenih družev.

Winechester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazne, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vaskemu priporočam. James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkrušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelstein.

Berlin, 6. maja 1856.

Ponavlja izrekam gledé Revalescière du Barry

vsestransko, najbolje spričevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spričevalo št. 76.921.

Obergimpern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry po polnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

Št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v Berliner Klinische Wochechrift od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabic“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno blijuvalo, kar vsa zdravila niso bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanje in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vodo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojaš. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašli in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 55.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadjejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprejavljenju, nespanji in hujšanju.

St. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečneja, nego meso, ter se pri odrščenih in otročih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

v pisanostih puščesh po pol funta 1 gold. 50 kr., rast 2 gold. 50 kr., 3 funta 4 gold. 50 kr., 5 funta 10 gold. 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

Revalescière-Biscuiten v puščeh 4 2 gold. 50 kr. a 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolaté v prahu a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 0 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 0 gold., za 288 tas 30 gold., — za 576 tas 36 gold.

Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaju, Waffenschlagasse št. 8, v Ljubljani Ed. Fahr, v Građevi bratje Oberanzmeyr, v Innsbraku Dietl & Frank, v Celovcu P. Birnacher, v Ljubljani Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič. Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Černovicih pri N. Šniruh, v Šoseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Građevi pri bratih Oberanzmeyr, v Temesvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, askor v vseh ostih pri dobitih i vrsih in specijalnih trgovceh; tudi razpošilja du najščita hiša na se kras po poštih takozvanih ili sosednih.

V c. k. avstrijskih deželah od visokega ministerstva za notranje zadave povoljena

Orlova linija (Adler-Linie).
Nemško transatlantično parobrodno društvo.
Direktna poštna parobrodna vožnja meji

Hamburgom in Newyorkom

na krasnih in brzih ročnih parobrodih ali parnihi I. razreda, pese 3600 ton in 3000 konjske moći.

4. marecja. Goethe, 18. marecja. Schiller, 25. marecja.

in dalej vsaki četrtek.

Natombetje se izvē pri inozemskih agentih društva in

glavnem ravnateljstvu v Hamburgu, St. Annen-Platz 1,

Dopisi in teleogrami naj se adresujejo: „Adler-Linie — Hamburg“.

(4-4)

Wieland, 1. aprila.

Lessing, 8. aprila.

